



Poświęcenie się w XXI wieku

Czy jestem gotowy?

- Rozmyślanie o tym, czy się poświęcić, mogą niektórym zająć dużo czasu. Jedni zaczynają o tym myśleć już od dzieciństwa, inni dochodzą do tego wniosku z czasem, a niekiedy dopiero pewne życiowe wydarzenia skłaniają nas do głębszego zastanowienia się nad swoim życiem. Sama realizacja, przyjęcie symbolu chrztu w wodzie, jest tylko widocznym dla innych rezultatem tych przemyśleń.

Jestem gotowy...

- Gdy podejmiemy już decyzję o poświęceniu, najczęściej na najbliższej konwencji siadamy na „pierwszej ławce”, z przekonaniem odpowiadamy na zadawane nam pytania. Następnie udajemy się nad wodę, aby zostać zanurzonym. Chwile tej szczególnej i niezapomnianej dla nas konwencji są bardzo przyjemne i często w późniejszym czasie będziemy je sobie przypominać. Podniosłe uczucia, spojrzenia innych braci i siostr z „pierwszej ławki”, uśmiechnięte twarze bliskich składających nam życzenia, są bardzo miłymi wspomnieniami na całe życie. W późniejszym poświęconym życiu warto myślnie wracać do tych chwil, jak zaleca List do Hebrajczyków 10:32 – *Przypomnijcie sobie dni poprzednie, kiedy po swym oświeceniu wytrwaliście w licznych zmaganiach z utrapieniami.*

...a następnego dnia?

- Po bardzo wzniosłym czasie przebywania wśród braterskiej społeczności przychodzi czas powrotu do codziennych zajęć. Natłok obowiązków w pracy i na studiach będzie zajmował nasze myśli. Warto zadawać sobie pytania, w jaki sposób zmieniam swoje życie i jak pracuję nad swoim charakterem. Czy to, co poświęcam jest dla mnie jak wdowi grosz z przypowieści? Często owym groszem może okazać się nawet chwila zastanowienia się nad Słowem Bożym między nawątem codziennych obowiązków, a z kolei gdy mamy więcej czasu, musimy wymagać od siebie znacznie więcej.

Uczestnictwo w społeczności

- Zaangażowanie w społeczność jest jednym z elementów rozwoju duchowego. Apostoł Paweł w 1 Liście do Koryntian 14:26 napisał: *Cóż tedy, bracia? Gdy się schodzicie, jeden służy psalmem, inny nauką, inny objawieniem, inny językami, inny ich wykładem; wszystko to niech będzie ku zbudowaniu.* Werset ten jest zachętą dla każdego uczestnika nabożeństwa do podjęcia pewnej pracy ku budowaniu wspólnej społeczności.
- *Kto miłuje brata swego, w światłości mieszka i nie ma w nim zgorszenia* – 1 Jana 2:10. Jednym z doświadczeń będącym naszym udziałem, może być próba miłości braterskiej. Jak czujemy się w społeczności i jak inni czują się, tworząc ją razem z nami? Jaki stosunek mamy do braci, którzy różnią się od nas poglądami?

Co zmieniło się od czasów apostołskich?

Przez dwadzieścia stuleci świat znacznie się zmienił. Obecnie, możemy korzystać z wielu udogodnień podczas badania Biblii, jak również cieszyć się swobodą wyznawanej religii. Co tak naprawdę się zmieniło?

- Brak widocznych manifestacji mocy, cudów, które ustały po czasach apostołskich.
- Wypełniające się proroctwa, w szczególności powrót Izraela do swojej ziemi, umacniają wiarę przez potwierdzenie autentyczności Pisma Świętego oraz pozwalają na rozeznanie czasów, w których żyjemy.
- Powszechność druku, łatwy dostęp do literatury, powszechna umiejętność czytania.
- Dostęp do urządzeń elektronicznych. Łatwość w wyszukiwaniu wersetów, porównywaniu tłumaczeń Biblii oraz możliwość szybkiego znalezienia oryginalnego brzmienia tekstu biblijnego.

Podsumowując, myślę że Panu Bogu należą się dzięki za to, że droga poświęcenia jest jeszcze otwarta i co roku kolejne serca przychodzą do Niego. Również wiele osób stawia sobie pytania „Czy jestem gotowy/gotowa, żeby się poświęcić?”, „Czy dam radę wytrwać na tej wąskiej ścieżce?”, co świadczy o tym, że Pan Bóg wciąż pragnie, abyśmy do Niego przychodzili i wiązali z Nim swoje życia.



Hojnca Daniel